

Слепците и слонът

Живели някога шестима слепци.

Те не виждали още от рождението си
и опознали света чрез останалите си сетива
и по разказите на другите хора.
Остарели, но все още не били наясно
с едно животно – слона.

Слушали били много за неговата сила,
слушали били, че е свиреп и може да изпадне
в страховита ярост, но също така били
слушали, че слоновете позволяват децата
да се качват на гърба им и да ги яздят.
– Кое от всичко това е вярно? – чудели
се слепците. – Не е възможно слонът да е
едновременно и свиреп, и толкова добър,
че да позволява да го яздят.

В това време от дупката си в основата на оградата внезапно изскочил един сив плъх. Хукнал покрай оградата, но като видял бръмбарката, рязко спрял и възкликнал: – О! Толкова бавно вървиш, че те помислих за троха. Бръмбарката не каза нищо.

Как бръмбарите получили своите цветове

Бразилските бръмбари са с най-различни красиви цветове, но невинаги са били толкова многоцветни. Ето как станали такива.

Един ден преди много време една бръмбарка кацнала на една ограда и тръгнала бавно по нея.

Като при повечето бръмбари, гърбът ѝ бил скучновато кафяв, без никакви шарки.

Плъхът искал да се изтъкне, затова отново затичал напред-назад.

– Виждаш ли? Какво ще кажеш? Сигурен съм, че би искала да можеш да тичаш като мен.

– Вярно е, много си бърз – съгласила се любезно бръмбарката, после продължила да върви бавно по оградата, а плъхът тичал наоколо и я гразнел.

Голямата ряпа

Едно стръкче растяло по-бързо от останалите. Бързо-бързо листата му стигнали главата на дядото. – Време е да извадя тази ряпа! Стана прекалено голяма – рекъл си един ден дядото, плюл си на ръцете, хванал ряпата и задърпал с всички сили. Дърпал, теглил, не могъл да я извади.

В едно малко селце живели някога един дядо и една баба заедно с двете си внучета, едно куче и една котка. Дядото много обичал градината си, садял какво ли не в нея и една година решил да засади ряпа. Пръснал в браздата семената и започнал редовно да ги полива. Скоро над земята се подали мънички кълнове.

Новите дрехи на царя

В едно далечно царство живеел цар, който много обичал да се гизди в нови грехи. Един ден пред царя се явили двама измамници и предложили да му ушийт специални грехи.

– Тези грехи са необикновени – от хубави по-хубави, но са невидими за глупците и за онези, които не са достойни за дължността, която заемат – обяснили измамниците. „Ето ти грехи точно за мен! – рекъл си царят. – Като ги облека, ще мога да различавам умните от глупавите.“

